Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXII. Quomodo cum Imperator Orientis Paulum & Athanasium à Serdicensi Synodo restitutos, nollet admittere, Occidentis Imperator ei bellum minatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Visual Library

tametſi diſpenſationis vocabulis paſſim A in libris ſuis utatur: præſertim cum ſcriptorum Origenis imitator & admirator exſtiterit, in quibus filium ex patre genitum ſemper prædicari reperient, quicunque reconditam Origenis doctrinam intelligentia aſſequi poſſunt. Atque hæc obiter à me dicta ſint, ut Euſebii obtrectatoribus reſpondeam.

Caput XXI.

Quomodo cum Imperator Orientis, Paulum & Athanaſium à Serdicenſi Synodo reſtitutos nollet admittere, Occidentis Imperator ei bellum minatus eſt. B

CÆterum Epiſcopi, tam hi qui Serdicæ conſederant, quàm illi qui apud Philippopolim Thraciæ ſeparatim Concilium habuerant, cum ſinguli id quod ſibi viſum fuerat peregiſſent, ad ſuas quisque civitates reverſi ſunt. Exinde igitur ab Oriente divulſus eſt Occidens; & communionis inter utrosque limes fuit mons Sucorum, qui Illyrios Thracasque diſterminat, ad huncusque montem indiſcreta & promiſcua C erat omnium communio, licet in fide inter ſe diſſentirent. Ulteriùs verò degentibus nequaquam communicabant. Hujusmodi per id temporis rerum confuſio ac perturbatio in Eccleſiis fuit. Poſthæc verò Imperator qui in Occidentis partibus Imperium regebat, ea quæ Serdicæ acta fuerant, fratri Conſtantio ſtatim ſignificavit: hortatusque eſt ut Paulum & Athanaſium in ſedes ſuas reſtitueret. Sed cùm Conſtantius ejus rei executionem quotidie differret, Occidentis partium Imperator hanc ei rurſus optionem detu- D lit, ut vel Paulum & Athanaſium redintegrata dignitate reciperet, ſuasque illis Eccleſias redderet: vel niſi id feciſſet, hoſtis ipſius eſſet, bellumque protinus exſpectaret. Literæ autem quas ad fratrem ſcripſit, ſunt hujusmodi. Sunt hîc apud me Athanaſius & Paulus: quos quidem pietatis cauſâ perſecutionem pati percontatus cognovi. Si ergo pollicitus fueris, te ſuas illis ſedes redditurum, & in eos animadverſurum qui ſine cauſâ illos inſectantur, viros ad te mittam. Quod ſi hæc ita ut dixi facere recuſaveris, ſcias velim illuc me venturum eſſe, teque invito ſuas illis ſedes redditurum.

A καὶ ταῖς τῆς οἰκονομίας λέξεσιν ἐν τοῖς βιβλίοις εὑρίσκουσιν αὐτὸν καταχρώμενον· μάλιστα δὲ, ὅτι ζηλωτὴς καὶ θαυμαστὴς τῶν ὠριγένους βιβλίων ἐστὶν, ἐν οἷς πανταχοῦ τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα εὑρίσκουσιν οἱ τῶν ὠριγένους βιβλίων τὸ βάθος κατανοῆσαι δυνάμενοι· καὶ ταῦτα μὲν ἐν παρεκβάσει, διὰ τοὺς λοιδορεῖν ἐπιχειρήσαντας τὸν εὐσέβιον εἴρηται·

Κεφ. κϐ΄.

Ὡς τῆς ἐν σαρδικῇ συνόδου ἀποδούσης τοὺς θρόνους ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ, καὶ τοῦ βασιλέως τῆς ἑῴας μὴ δεχομένου, πόλεμον ὁ τῶν ἑσπερίων ἠπείλησε βασιλεύς·

B Οἱ μέντοι ἐν Σαρδικῇ συνελθόντες, καὶ ἐν Φιλίππου πόλει τῆς θρᾴκης ἰδιάζοντα συνέδρια ποιησάμενοι, τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς ἑκάτεροι πράξαντες, κατὰ πόλεις τὰς ἑαυτῶν ἀνεχώρησαν· διεσπᾶτο οὖν τῆς ἀνατολῆς ἡ δύσις· καὶ ἦν ὅρος τῆς κοινωνίας αὐτοῖς, τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον σουκίς, ὅπερ ἐστὶν ἰλλυριῶν τε καὶ θρᾳκῶν· καὶ ἕως μὲν τοῦ ὄρους τούτου, ἀδιάφορος ἦν ἡ κοινωνία, διαφόρου τυγχανού- C σης τῆς πίστεως· περαιτέρω δὲ ἀλλήλοις οὐκ ἐκοινώνουν· τοιαύτη τις ἦν τότε τῆς περὶ τὰς ἐκκλησίας καταστάσεως σύγχυσις· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθὺς ὁ τῶν ἑσπερίων μερῶν βασιλεὺς, τὰ ἐν τῇ κατὰ Σαρδικὴν γενόμενα γνώριμα τῷ ἀδελφῷ κωνσταντίῳ καθίστησιν, ἀποδίδοσθαι τοῖς περὶ Παῦλον καὶ ἀθανάσιον τοὺς ἰδίους τόπους παρεκελεύετο· ὡς δὲ ὁ κωνστάντιος παρεῖλκε πρὸς τὰ γραφόμενα, αἵρεσιν αὖθις προτίθει ὁ τῶν ἑσπερίων μερῶν βασιλεὺς, ἢ δέχεσθαι τοὺς περὶ Παῦλον καὶ ἀθανάσιον ἐν τῇ οἰ- D κείᾳ τάξει, καὶ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τὰς ἐκκλησίας· ἢ μὴ ποιοῦντα τοῦτο, ἐχθρόν τε εἶναι, καὶ προσδέχεσθαι πόλεμον· ἔστι δὲ τὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν γραφέντα, τάδε· ὧδε μέν εἰσι παρ' ἐμοὶ Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος· ἀλλὰ πυνθανόμενος διέγνων, εὐσεβείας αὐτοὺς χάριν διώκεσθαι· εἰ μὲν οὖν ἐπαγγέλλῃ ἀποδιδόναι τούτοις τοὺς θρόνους, ἐπαμυνόμενος τοὺς μάτην αὐτοῖς προσφυομένους, ἀποστελῶ πρός σε τοὺς ἄνδρας· εἰ δ' ἀνανεύοις ταῦτα ἔτι ποιεῖν, εὖ ἴσθι, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ αὐτόθι γενόμενος, καὶ ἄκοντός σου τούτοις τοὺς οἰκείους ἀποδώσω θρόνους·